Două enciclice despre virginitate

- Prima enciclică despre virginitate sau către fecioare
- A doua enciclică despre virginitate sau către fecioare
- Note

Prima enciclică despre virginitate sau către fecioare

Tuturor celor care își iubesc mântuirea în Hristos prin Dumnezeu Tatăl și ascultă de adevărul lui Dumnezeu în nădejdea vieții veșnice, care își iubesc frații și aproapele cu dragostea lui Dumnezeu, fecioarelor fericite care au hotărât să-și păstreze fecioria pentru Împărăția cerurilor și sfintelor fecioare (le doresc) sănătate în Domnul.

Fiecare fecioară, bărbat sau femeie, care a hotărât cu adevărat să-și păstreze fecioria pentru Împărăția cerurilor, trebuie să fie în toate cele potrivite pentru această Împărăție. Căci Împărăția cerurilor nu se bucură de cuvânt, nici de nume, nici de educație, nici de origine, nici de frumusețe, nici de putere, nici de longevitate, ci de virtutea credinței, atunci când o persoană arată faptele credinței. Cine este cu adevărat drept, faptele lui mărturisesc credința lui, că este cu adevărat credincios - cu credință mare, cu credință desăvârșită, cu credință în Dumnezeu, cu credință strălucind prin fapte bune, pentru ca Tatăl tuturor să fie proslăvit prin Hristos. Tot așa și fecioarele adevărate ascultă de Cel ce a zis: „ *Să nu te lase neprihănirea și credința să nu te piardă; pune-le la gâtul tău* și vei găsi milă pentru sufletul tău și vei găsi bunătate [1] *înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor* ” (Prov. 3:3-4). *Calea celor drepți strălucește ca lumina, ei merg înainte și dau lumină până se luminează ziua* (Prov. 4:18). Reflexiile luminii lor luminează chiar acum întreaga făptură cu fapte bune, ca ei să fie cu adevărat *lumina lumii* (Matei 5:14), strălucind peste *cei ce stau în întuneric* (Psalmul 106:10; Matei 4:16), ca să se ridice și să treacă din întuneric prin lumina faptelor bune ale fricii de Dumnezeu, *ca să vadă faptele bune și să slăvească pe* Tatăl lor *care este în ceruri* (Matei 5:16). Căci este nevoie ca omul lui Dumnezeu să fie desăvârșit în toate faptele și cuvintele sale, să fie împodobit în toată purtarea sa cu tot ce este cinstit și cuviincios și să facă toate faptele sale în dreptate, ca un om al lui Dumnezeu.

Fecioarele și fecioarele sunt exemple frumoase pentru credincioși și pentru cei care au credință. Căci numai numele, fără fapte, nu aduce pe cineva în Împărăția cerurilor. Cine crede cu adevărat se va mântui, dar cine se numește credincios doar cu numele, dar nu este credincios în fapte, nu se poate mântui. De aceea, *nimeni să nu vă amăgească cu vorbe deșarte* (Efeseni 5:6). Cine se

numește fecioară sau fecioară și nu are fapte frumoase și multe, vrednice de fecioară, nu se poate mântui. Domnul numește o astfel de fecioară *booim,* după cum se spune în Evanghelie (Matei 25:2 și următoarele); ea, neavând nici untdelemn, nici candelă, a rămas afară din Împărăția cerurilor, lipsită de mângâierea mirelui împreună cu vrăjmașii mirelui. Astfel de (fecioare) au doar chipul evlaviei, dar tăgăduiesc puterea ei (Tit 1:16), *își închipuie că sunt ceva ce nu este și cu mintea lor se lingușesc* (Galateni 6:3). Fiecare să-și cerceteze faptele și să se cunoască pe sine, căci cine se laudă cu fecioria și sfințenia, fiind străin de puterea fecioriei, în zadar se ostenește. O astfel de feciorie este necurată și este lepădată de toate faptele bune. Căci orice pom se cunoaște după roadele lui (Matei 12:33). Cugetați la ceea ce am spus [2] : *Domnul să vă dea pricepere* (2 Timotei 2:7). Oricine făgăduiește înaintea lui Dumnezeu că va păstra curăția (fecioria) trebuie să se încingă cu toată puterea (sau: orice virtute) a Dumnezeului sfânt, iar dacă și-a *răstignit cu adevărat trupul* (Galateni 5:24) cu frică, atunci întoarce [3] cuvântul care zice: *creșteți și înmulțiți-vă* (Gen. 1:28), și toată mintea, și gândurile [4] , și pofta, și amăgirea lumii acesteia, și plăcerile, și beția, și toată dragostea ei, și trândăvia ei și se eliberează de orice legătură cu lumea, de toate vicleniile, cursele și piedicile ei. Și umblând [5] deasupra pământului, alege-ți lucrarea și slujba în cer!

Cine dorește pentru sine acest lucru măreț și glorios, se leapădă de el de dragul lui și se desparte de întreaga lume pentru a se retrage și a trăi o viață divină și cerească, asemenea îngerilor (Matei 22:30; Marcu 12:25; Luca 20:36) sfinți, în slujire curată și sfântă, în sfințenia Duhului lui Dumnezeu și pentru a sluji lui Dumnezeu Atotputernicul prin Iisus Hristos, de dragul împărăției cerurilor. Din acest motiv, el se leapădă de toate poftele firii pământești și nu numai că nu-și aplică zicala: *aduceți și înmulțiți rod* [6] , ci își dorește nădejdea - făgăduită, pregătită și pusă în cer de Dumnezeu, care a făgăduit cu gura Sa și nu înșală, care este *mai mare decât* fiii și fiicele [7] și va da fecioarelor și fecioarelor în casa lui Dumnezeu *un loc de cinste, cei mai buni dintre fii și fiice* (Isaia 56:5), cei mai buni dintre cei ce s-au căsătorit în sfințenie și nu s-au întinat prin actul trupesc (Apocalipsa 14:4). Aceste fecioare le va da Dumnezeu Împărăția cerurilor, asemenea sfinților îngeri, pentru această mare și slăvită mărturisire (a lor).

Vrei să fii fecioară, frate? Știi câtă trudă și povară este în adevărata feciorie? Ea stă neclintită înaintea lui Dumnezeu pururea (Apoc. 14:4-5) și *se îngrijește cum să-I placă Domnului* în trup și duh sfânt (1 Cor. 7:32, 34). Știi care este slava fecioriei, pentru care te străduiești? Știi și înțelegi ce vrei să faci? Cunoști marea lucrare a sfintei feciorii? Știind cum să duci lupta corect, lupți (înarmat) cu puterea Duhului Sfânt, alegând această luptă pentru tine însuți pentru a primi o cunună strălucitoare? Îți vezi (discerni) firea în *Ierusalimul cel de sus* (Galateni 4:26)? Așadar, dacă vrei toate acestea, biruiește trupul, biruiește încântările firii

pământești, biruiește lumea prin Duhul lui Dumnezeu, biruiește deșertăciunea timpului care trece și îmbătrânește, deșertăciunea celor vicleni și schimbători. Biruiește balaurul, biruiește leul, biruiește pe Satana prin Iisus Hristos, care te întărește cu cuvântul său [8] și cu dumnezeiasca Euharistie. Ia-ți crucea și urmează (Luca 9:23) Celui ce te-a curățit – pe Iisus Hristos, Domnul tău. Luptă (luctare cursum) cu dreptate și credință (1 Timotei 6:12), fără frică, cu îndrăzneală, cu nădejde tare în Domnul tău, ca să primești cununa dreptății chemării tale celei de sus, prin Iisus Hristos. Căci oricine se va lupta [9] ca desăvârșit în credință va primi cu adevărat cununa fecioriei, a cărui luptă este mare, dar răsplata este și ea mare. Înțelegi și știi spre ce slavă tinde sfințenia? Înțelegi ce este, cât de slăvită și înaltă este lauda fecioriei?

Pântecul sfintei feciorii L-a născut pe Domnul nostru Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, iar trupul pe care Domnul nostru l-a purtat și în care S-a luptat în această lume, El a fost îmbrăcat de Sfânta Fecioară. Învață aici măreția și slava fecioriei [10] . Vrei să fii creștin? Imită-L pe Hristos în toate. Ioan a fost *un înger* [11] care să meargă înaintea Domnului nostru și *între cei născuți din femei nu s-a ridicat nimeni mai mare* decât el (Mal. 4:5; Matei 11:10-11; Marcu 1:2; Luca 1:17; 7:27). Sfântul înger al Domnului a fost fecioară. Imită-L pe mesagerul Domnului, iubește-L în toate. Din nou, Ioan, care *s-a odihnit la sânul* Domnului (Ioan 21:20), care L-a iubit mult, a fost și el un sfânt (adică o fecioară): căci nu în zadar L-a iubit Domnul. Mai departe, Pavel, Barnaba și Timotei împreună cu ceilalți, ale căror nume sunt scrise în cartea vieții (Filipeni 4:3), toți au iubit și au ales sfințenia (adică fecioria) și s-au luptat în luptă și și - *au sfârșit* calea (2 Timotei 4:7) fără prihană, ca niște imitatori ai lui Hristos și fii ai Dumnezeului celui viu. De asemenea, se știe despre Ilie și Elisei și mulți alți sfinți că viața lor a fost sfântă și fără prihană. Așadar, dacă vreți să-i urmați, urmați-i cu tărie. Căci zice (Scriptură): Cinstiți pe bătrânii voștri și, privind la purtarea și moravurile lor, *urmați-le credința* (Evrei 13:7), și mai zice (apostolul): *Fiți urmași ai mei,* fraților, *precum și eu sunt al lui Hristos* (1 Corinteni 11:1).

Cei care sunt asemenea lui Hristos sunt complet (omnino) asemenea Lui. Cei care *s-au îmbrăcat cu adevărat în Hristos* (Romani 13:14; Galateni 3:27) au zugrăvit asemănarea Lui în mintea lor, în întreaga lor viață și în tot comportamentul lor, în cuvinte, fapte, în răbdare, în virtute (virtute), în cunoaștere (cognitione), în curăție, în generozitate, într-o inimă curată, în credință, în nădejde, în dragoste deplină și desăvârșită față de Dumnezeu. De aceea, orice fecioară, dacă nu este desăvârșită precum Hristos sau asemenea celor care sunt ai Lui, nu poate fi mântuită. Căci fiecare fecioară și fiecare om în Domnul sunt *sfinți în trup și în duh* și sunt statornici în slujba lor către Domnul și uneori nu se depărtează de El, ci slujesc întotdeauna în curăție și sfințenie în Duhul lui Dumnezeu, ca să- *l placă Domnului lor* în mod curat și fără prihană și *sunt atenți cum să* -l placă în toate (1 Corinteni 7:32, 34). Astfel de fecioare nu se

depărtează de Domnul lor, ci rămân cu El în duhul lor, după cum este scris: „ *Fiți sfinți, căci Eu sunt sfânt”,* zice Domnul (Lev. 11:44).

Dacă cineva este numit sfânt doar cu numele, atunci o astfel de persoană nu este încă sfântă; dar fecioara să fie complet sfântă în trup și în duh și să se facă mereu cu bucurie asemenea Domnului și lui Hristos și să-i imite pe aceștia (adică pe cei care s-au făcut asemenea Domnului). Căci în cei ca aceștia nu este minte trupească: oricine este cu adevărat credincios și în care locuiește Duhul lui Hristos (Romani 8:9), în ei nu poate fi minte trupească, care este adulter, nerușinare, necurăție, idolatrie, vrăjitorie, ură, invidie, lăcomie, mânie, ceartă, dezbinare, gelozie, beție, chefuri, glume, vorbe nebunești (Galateni 5:19-21; 2 Corinteni 12:20; Efeseni 5:5), blestem, confuzie, ocară, șoaptă, întristare, mânie, strigăte, hulă, insolență, răutate, născocire rea, minciună, vorbărie, vorbe deșarte, indignare, scrâșnire dinți, condamnare, căință, clemență, subminare, abatere de la regulă, neglijență, cârtire, aroganță, mândrie, umflare de mândrie, generație, înfățișare, loc, bogății, un braț al trupului, viclenie, nebunie, iubire de biruință, ură, răutate, gelozie, invidie, răsplătire pentru rău, extravaganță, lăcomie, clemență, *lăcomie, care este idolatria* (Coloseni 3:5), iubirea de argint, care este *rădăcina tuturor relelor* (1 Timotei 6:10), iubirea de podoabe, deșertăciunea, iubirea de întâietate, insolența, mândria, care se numește moarte, împotriva căreia Dumnezeu poartă război (Daniel 5:20; Iacov 4:6; 1 Petru 5:5). Toți aceștia și cei asemenea lor sunt oameni ai firii pământești, căci cine este născut din fire, este fire (Ioan 3:6), iar *cine este din pământ vorbește din pământ* (Ioan 3:31) și cugetă din pământ; iar *umblă* (desiderium) *firii pământești este vrăjmașă lui Dumnezeu, pentru că nu se supune legii lui Dumnezeu și nici nu poate fi* (Romani 8:7), pentru că este în fire, în care *nu locuiește nimic bun* (Romani 7:17-18), și Duhul lui Dumnezeu nu este în ea. De aceea, pe bună dreptate Dumnezeu spune unei astfel de generații: *Duhul Meu nu va rămâne* în om *veșnic, căci este carne* (Gen. 6:3); și oricine n-are Duhul lui Hristos *nu este al Lui* (Rom. 8:9), după cum este scris: *Duhul Domnului s-a depărtat de la Saul și duhul cel rău, trimis de Domnul* în el, l-a sufocat (1 Sam. 16:14).

Cel ce are Duhul lui Dumnezeu face voia Duhului lui Dumnezeu și, în acord cu Duhul lui Dumnezeu, *omoară faptele firii pământești* (Romani 8, 13) și trăiește pentru Dumnezeu, supunându-și și *înrobindu-și trupul* și *omorându* -l, pentru ca, *propovăduind altora,* să fie el însuși un semn (signum) și o pildă frumoasă pentru credincioși (1 Corinteni 9, 27). Despre astfel de robi se spune că sunt vrednici de Duhul Sfânt, întrucât nu sunt lepădați, ci vor fi *aleși înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor:* căci în omul lui Dumnezeu nu este nimic din înțelepciunea trupească, mai ales în fecioare, ci toate roadele lor sunt roadele duhului și ale vieții și ei sunt cu adevărat cetatea lui Dumnezeu, și casa și templul, în care locuiește Dumnezeu și locuiește și umblă printre ei (2 Corinteni 6, 16) în sfânta societate cerească. Căci prin roadele Duhului vă *arătați ca niște*

lumini în lume, ținând stârnit cuvântul vieții (Filipeni 2:15-16), și astfel veți fi cu adevărat o laudă, o slavă, o cunună a bucuriei și bucuria robilor buni în Domnul Iisus Hristos. Căci toți cei ce vă văd vor ști că sunteți *sămânța binecuvântată a Domnului* (Isaia 61:9), o sămânță cu adevărat slăvită și sfântă, o împărăție preoțească, un neam sfânt, un popor de moștenire (1 Petru 2:9), o moștenire a făgăduințelor lui Dumnezeu, care nu sunt stricate, nici nu pier, pe care *ochiul n-a văzut-o, urechea n-a auzit-o și la inima omului n-au suit, acestea fiind lucrurile pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc* și păzesc poruncile Lui (1 Corinteni 2:9).

Ne încredem în voi, fraților, că veți lua în considerare cele necesare pentru mântuirea voastră. Spunem aceste lucruri despre care vorbim din cauza zvonului rău despre oamenii nerușinați care trăiesc cu fecioare sub pretextul evlaviei și le expun sufletele la pericole și umblă singuri cu ele, pe drum și în pustiu, o cale plină de primejdii, ispite, curse și abisuri. Este complet nepotrivit pentru creștini și cei care se tem de Dumnezeu să trăiască așa. Alții mănâncă și beau cu fecioare și sfinți la masă, în odihne și multe desfrânări: acest lucru nu este potrivit pentru credincioși, mai ales pentru cei care au ales sfințenia. Alții se adună pentru discuții deșarte, vorbe deșarte, râsete, să vorbească de rău unii pe alții și să se vâneze cu cuvinte unii împotriva altora și rămân degeaba: cu aceștia vă poruncim să nu mâncați nici măcar pâine. Alții umblă pe la casele fecioarelor, sub pretextul că le vizitează, sau citesc Scripturi, sau le exorcizează, sau le învață, pentru că sunt degeaba și nu trudesc deloc, căutând ceea ce nu este necesar și prin cuvinte blânde profitând de numele lui Hristos. Dumnezeiescul apostol se îndepărtează de astfel de oameni (Romani 16:18) din cauza mulțimii răutății lor, după cum este scris: spini cresc în mâinile leneșului și cărările leneșului sunt pline de spini (Proverbe 15:19).

Cel ce este leneș este leneș și fără folos. Așa sunt căile tuturor celor ce nu lucrează, ci se ospătează cu vorbe și își închipuie că acest lucru este drept și de folos pentru ei. Munca unor astfel de oameni este ca niște văduve lenețe și vorbărețe, care rătăcesc și merg din casă în casă (1 Timotei 5) în vorbăria lor, se ospătează cu vorbe deșarte și cară multe lucruri din casă în casă cu exagerare, fără frică de Dumnezeu și, în același timp, în nerușinarea lor, rostesc felurite cuvinte, sub pretextul că învață. O, de ar fi învățători ai învățăturii adevărate și ar fi binecuvântați! Dar sunt obosiți, neînțelegând ce vor și afirmând ceea ce nu știu, pentru că vor să fie învățători și se laudă că știu ce spun și fac negoț cu nelegiuire în numele lui Hristos. Aceasta este caracteristică multora, dar nu se potrivește slujitorilor lui Dumnezeu. Ei nu ascultă de cel care zice: „Să nu fie mulți învățători între voi, fraților, și să nu fie toți proorocі. *Dacă cineva nu se împiedică în cuvânt, poate să-și înfrâneze* și să-și stăpânească *tot trupul* ” (Iacov 3:1-2) și „dacă cineva vorbește, să vorbească în cuvântul lui Dumnezeu” (1 Petru 4:11). Și: Dacă ai pricepere, spune un cuvânt fratelui tău; iar dacă nu, pune-ți mâna la

gura ta, căci este vreme să taci și vreme să vorbești (Eclesiastul 3:7). Și iarăși zice: Bine este celui ce vorbește la vremea potrivită (Proverbe 25:11). Și iarăși zice: Cuvintele voastre să fie întemeiate în har (Coloseni 4:6). Este treaba omului să știe să ofere un cuvânt fiecăruia la locul lui. Cine vorbește tot ce-i vine în gură stârnește pururea certuri, și cine rostește vorbe degeaba sporește întristarea (Sir. 20:8), iar cel ce se grăbește cu buzele sale cade în rău (Prov. 13:3, 18; Ecl. 10:12): căci prin îndrăzneala limbii vine mânia, dar cel nestricat își păzește limba și își păzește sufletul spre viață (Prov. 16:26-27; 21:23). Cei ce *înșală inimile celor nevinovați prin binecuvântări și cuvinte bune* (Rom. 16:18), prin a le face pe plac, îi înșală. Să ne temem de pedeapsa rânduită pentru învățători: *Căci o mai mare osândă o vor primi* acei învățători care învață și nu învață (Matei 23:4), care poartă numele lui Hristos în minciună și se dau drept învățători adevărați și umblă și rătăcesc nebunește și sunt înălțați și slăviți în cugetul firii pământești. Ei sunt ca *orbul* acela care *călăuzește un orb și amândoi cad în șanț* (Matei 15:14; Luca 6:39); ei poartă osândă (Galateni 5:10), pentru că în palabrele și învățăturile lor propovăduiesc *o înțelepciune deșartă, sufletească* (Iacov 3:15), rătăcirea deșartă a *cuvintelor calomnioase ale înțelepciunii omenești* (1 Corinteni 2:4), după voia domniilor și a puterilor văzduhului și *a duhului care lucrează în fiii neascultării* (Efeseni 2:2), *după învățăturile lumii acesteia,*și nu după învățătura lui Hristos (Coloseni 2:8). Omul se cunoaște după felul vorbirii sale. Totuși, dacă ați primit un cuvânt de cunoaștere, sau o ocazie de învățătură, sau de prorocie, sau de slujbă, binecuvântați pe Dumnezeu, care ajută pe fiecare om și nu pizmuiește - Dumnezeu, zic eu, care dă fiecăruia și *nu ocărăște* . (Iacov 1:5) De aceea - cu darul pe care l-ați primit de la Domnul, slujiți fraților duhovnicești, prorocilor, care știu că vorbele pe care le rostiți sunt cuvintele Domnului - și darurile pe care le-ați primit, dacă le aveți cu adevărat, propovăduiți-le în biserică, spre zidirea fraților în Hristos, pentru ca aceste daruri să fie bune, din belșug și de folos poporului lui Dumnezeu.

„Mai mult, iată ce este bine și de folos: dacă cineva cercetează orfanii și văduvele (Iacov 1:27), mai ales pe cei săraci, care au mulți copii, *dar mai ales pe cei care sunt prieteni apropiați în credință* (Galateni 6:10), care, fără îndoială, au nevoie și sunt dragi și plăcuți slujitorilor lui Dumnezeu, sau sunt cu adevărat oameni ai adevărului, și aceasta este bine, drept și cuviincios pentru frații în Hristos - să cerceteze pe cei posedați de duhuri rele și să facă peste ei rugăciuni înțelepte de exorcizare, plăcute lui Dumnezeu - nu cu multe cuvinte alese, rafinate și viclene născocite, ca să pară elocvenți oamenilor și să aibă o amintire fericită. Ca un flaut care scoate un sunet sau un chimval care răsună de cuvinte deșarte, așa nu ajută cei asupra cărora fac o vrajă; Rostind cuvinte cumplite, astfel de exorciști nu fac decât să sperie oamenii și nu acționează cu credință dreaptă, conform învățăturii Domnului, care a zis: *acest soi de neamuri nu iese decât cu post și rugăciune* (Matei 17:20; Marcu 9:28) - prin rugăciune neîncetată și atentă. Să ceară și să se roage Domnului cu evlavie, cu bucurie și cu toată

privegherea și curăția, fără ură și răutate. Așadar, să ne apropiem de fratele sau de sora bolnavă și să-i vizităm după cum se cuvine, fără înșelăciune și iubire de argint, fără zgomot și pălăvrăgeală, nu într-un mod străin de evlavie și fără mândrie, ci în duhul blând și smerit al lui Hristos. Așadar, să se supună cu post și rugăciuni - nu cu cuvinte fine, alese și rafinate, ci ca oameni care au primit darul vindecării de la Dumnezeu. *„În dar ați primit, în dar dați”* (Matei 10:8), spre slava lui Dumnezeu, în post, rugăciune și priveghere neîncetată, împreună cu alte fapte bune: umiliți faptele firii pământești prin puterea Duhului Sfânt (Romani 8:13; Coloseni 3:5). Acesta este templul Duhului Sfânt al lui Dumnezeu; el va scoate draci și Dumnezeu îl va ajuta. Este minunat dacă cineva ajută pe cel bolnav. Domnul a zis: *Scoateți draci* cu multe alte leacuri; și *în dar ați primit, în dar dați”* (Matei 10:8). Mare este răsplata de la Dumnezeu pentru cei ce slujesc fraților lor cu darurile date de Domnul. Aceasta este bună și de folos pentru slujitorii Domnului, să facă după porunca Domnului, care a zis: „ *Am fost bolnav și M-ați cercetat”* (Matei 25:36); și aceasta este bună, cuviincioasă și virtuoasă - să cerceteze pe vecinii (vicionos) pentru Dumnezeu, cu toată cuviința și cinstea, precum spune apostolul: „ *Cine este slab, și eu nu sunt slab?” și cine este ispitit și eu nu mă mânii*(2 Cor. 11:29)? Toate acestea sunt spuse cu privire la dragostea cu care cineva își iubește aproapele. Să rămânem, așadar, în aceasta, fără să ne poticnim și să nu facem nimic din părtinire sau ca și cum ar fi spre rușinea altora, ci să iubim pe săraci ca pe robi ai lui Dumnezeu și, mai întâi de toate, să-i cercetăm. Căci este o faptă bună înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor să ne aducem aminte de săraci și să iubim pe frați și pe străini, pentru Dumnezeu și pentru cei ce cred în Dumnezeu, precum am învățat din Lege și din Proroci și de la Domnul Iisus Hristos despre dragostea frățească și ospitalitatea. Lucrul acesta vă este plăcut și drag, pentru că toți sunteți învățați de Dumnezeu (Is. 54:13; Ioan 6:45) și știți cuvintele spuse despre dragostea de frați și de străini: aceste cuvinte sunt rostite cu putere pentru toți cei ce le fac.

O, frați iubiți! Fiecare să-și zidească și să-și întărească frații în credință, căci este un singur Dumnezeu: acest lucru este limpede și cunoscut. Și este bine ca nimeni să nu-și pizmuiască aproapele [12] . Iarăși, este bine și cuvenit ca cei ce slujesc Domnului în frica lui Dumnezeu să-i cinstească pe toți cei ce slujesc lui Dumnezeu. Așadar, trebuie să ne amintim că *secerișul este mare, dar lucrătorii sunt puțini:* acest lucru este clar și cunoscut, motiv pentru care ne vom ruga *Domnului secerișului, ca El să scoată lucrători la secerișul Său* (Matei 9:37-38), astfel de lucrători care seacă și ascuțesc cuvântul adevărului [13] , - lucrători fără rușine [14] , credincioși, lucrători care sunt *lumina lumii* (Matei 5:14), care nu lucrează această *mâncare pieritoare, ci mâncarea care rămâne spre viața veșnică* (Ioan 6:27), - lucrători ca apostolii, lucrători care imită pe Tatăl și pe Fiul și pe Duhul Sfânt, care au grijă de mântuirea noastră: dar nu lucrători *angajați de alții* (Ioan 10:12-13), nu lucrători *care nu caută să dobândească* frica de Dumnezeu și dreptatea (1 Timotei 6:5), nu lucrători care

lucrează pentru pântecele lor, nu lucrători care *înșală inimile celor nevinovați prin binecuvântare și cuvinte bune* (Romani 16:18), nu lucrători care sunt ca fii ai luminii, care nu sunt lumină, ci întuneric, al căror *sfârșit este pierzarea* (Filipeni 3:19), nu lucrători care practică necinstea, desfrânarea și înșelăciunea, nu lucrători înșelători, nu lucrători beți și necredincioși, nu lucrători care negoțesc (negotiantur) în Hristos, nu înșelători, nu lacomi, nu dușmani. Așadar, să ne uităm la cei credincioși (lucrători) și să-i imităm, ca să ne purtăm cuviincios în Domnul, așa cum este cuviincios și potrivit chemării și mărturisirii noastre. Astfel, să slujim lui Dumnezeu și să-I fim plăcuți în neprihănire și adevăr, fără prihană, *cugetând ce este bun și vrednic de laudă înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor* . (Filipeni 4:8) Căci aceasta este bine ca Dumnezeu să fie proslăvit în noi toți. Amin.

Publicat conform publicației: Două enciclice ale Sfântului Clement al Romei despre virginitate sau despre fecioare. // Jurnalul „Lucrările Academiei Teologice din Kiev”. — 1869 — mai. — pp. 202–215.

A doua enciclică despre virginitate sau către fecioare

Să vă fie cunoscut, fraților, cum a fost vorba noastră în Hristos cu toți frații noștri, în locurile pe unde am mers, ca, dacă vă place aceasta în frica lui Dumnezeu, să puteți vorbi și voi la fel. Noi însă, cu ajutorul lui Dumnezeu, suntem așa. Nu locuim cu fecioare și nu avem nimic de-a face cu ele și nici nu mâncăm, nici nu bem cu ele. Și unde doarme o fecioară, noi nu dormim, și femeile nu ne spală picioarele și nu ne ung. Și nu dormim deloc unde doarme o fecioară care nu este a unui bărbat sau a unei fiice mari, iar dacă este singură într-un loc anume, nu petrecem noaptea acolo. Dacă ne prinde timpul (adică odihna) în undeva, la câmp, sau în oraș, sau în sat, unde ne întâlnim și găsim frați, mergem la fratele și chemăm pe toți frații de acolo și le spunem cuvinte de încurajare și cinste. Iar cei care știu să vorbească printre noi rostesc cu veghe și cu respect, cuvinte importante, onorabile și sobre în frica de Dumnezeu, - atât pentru a-I plăcea lui Dumnezeu în toate, cât și pentru a-i preceda (adică pe ascultători) și a-i anticipa în faptele bune, și pentru a fi în toate fără pretenții (sine fuco), așa cum este cuviincios și drept pentru poporul lui Dumnezeu.

Dacă se întâmplă să ne aflăm departe de casele și vecinii noștri, iar ziua se apropie de sfârșit și se apropie seara, iar frații, din dragoste frățească și ospitalitate, ne îndeamnă să rămânem cu ei și să veghem împreună cu ei, ca să poată asculta și să facă sfintele cuvinte ale lui Dumnezeu și să fie hrăniți cu cuvintele Domnului, ca să le pomenească, și ei ne aduc pâine și apă și tot ce a trimis Dumnezeu, atunci ne înțeleg să petrecem noaptea cu ei, dacă este acolo un om sfânt, și mergem la el și rămânem cu el. Și acest frate însuși ne va pregăti toate cele necesare și el însuși ne va sluji și el însuși ne va spăla picioarele și ne

va unge cu untdelemn și el însuși ne va așterne un pat, încredințându-ne ocrotirii lui Dumnezeu și - vom dormi. Toate acestea le va face el însuși acel frate sfânt, care este în locul unde ne-am oprit, și le va sluji fraților: și fiecare dintre frații care sunt în acel loc va sluji împreună cu el în toate cele necesare fraților. Dar o femeie - o fată tânără sau una care are un soț atunci - să nu fie acolo, fie că este bogată, fie bătrână, fie că este o sclavă creștină sau o păgână; ci numai bărbații cu bărbați. Dacă vedem că este necesar să stăm în picioare și să ne rugăm pentru femei și să rostim cuvinte de îndemnare și zidire, îi chemăm pe frați și pe toate sfintele surori și fecioarele și pe toate femeile care sunt acolo, cu toată smerenia și cuviința, pentru ca să vină pentru adevărata mângâiere. Și cei care știu să vorbească printre noi vorbesc și îi îndeamnă cu cuvintele pe care Dumnezeu le-a dat. Și apoi ne rugăm, și bărbații salută bărbații: femeile și fecioarele își înfășoară mâinile în haine, iar noi, de asemenea, cu bucurie și cu toată smerenia, ridicând cu evlavie ochii în sus și cu toată cuviința ne înfășurăm mâna dreaptă în haine, și apoi ele vor veni (adică femeile și fecioarele) și ne vor saluta mâna dreaptă, înfășurate în haine [15] . Apoi mergem unde ne dă Domnul.

Mai mult, dacă ajungem într-un loc unde nu există niciun frate sfânt (adică o fecioară), ci toți duc o viață de căsătorie (sunt socii), și primesc un frate care a venit la ei, toți cei de acolo să-i slujească și să-l îngrijească în toate, cu grijă și cu bunăvoință; și acel frate, ca un egal, să le accepte slujbele ca un egal. Și acel frate să le spună oamenilor care sunt în acel loc și duc viața de căsătorie: Noi, care suntem sfinți, nici nu mâncăm, nici nu bem cu femei, nici nu ne slujesc femeile, nici fecioarele, nici nu ne spală femeile picioarele, nici nu ne ung, nici nu se ung femeile cu noi, nici nu dormim unde dorm femeile, ca să fim fără prihană în toate și să nu fim o pricină de poticnire sau o pricină de poticnire pentru nimeni; ci, făcând toate acestea, să fim fără prihană pentru nimeni. Așadar, ca oameni *care se tem de Domnul, încurajăm oamenii, dar noi suntem arătări ale lui Dumnezeu* (2 Corinteni 5:11).

Dacă se întâmplă să mergem într-un loc unde nu este bărbat, ci toate femeile și fecioarele sunt credincioase, și ne îndeamnă să petrecem noaptea în acel loc, îi chemăm pe toți într-un singur loc, în partea dreaptă, și îi întrebăm cum trăiesc, ca și cum am vrea să învățăm ceva de la ei și, văzând felul lor de a gândi, vorbim cu ei așa cum se cuvine, ca niște oameni care se tem de Dumnezeu. Și când s-au adunat toți cei chemați și vedem cum trăiesc, le rostim cuvinte de curăție în frica lui Dumnezeu și le citim scripturile, rostind cu evlavie cuvinte scurte și puternice, pline de frica lui Dumnezeu, cu toată duioșia și atenția duhovnicească, făcând totul pentru zidirea și întărirea lor și cu ei, ca cu niște aliați, vorbim despre Domnul, așa cum se cuvine. Când se lasă ziua și vine seara, ca să petrecem noaptea acolo, alegem o femeie bătrână și cumpătată dintre toate celelalte și îi spunem să ne dea un loc separat, unde să nu meargă nici femeie, nici fecioară,

iar bătrâna aceea să ne aducă o lumânare aprinsă și tot ce ne trebuie, să ne aducă, așa cum din dragoste pentru frați se aduce tot ce este necesar pentru slujirea fraților - străini (oaspeți). Această bătrână este cea care a fost desăvârșită în multe gânduri de-a lungul multor vremuri, *dacă a crescut copii, dacă a primit străini, dacă a ținut minte picioarele sfinților* (1 Timotei 5:10). Și ea, când vine ceasul de culcare, pleacă și se întoarce acasă în pace.

Dacă ne retragem într-un loc și găsim acolo o singură femeie credincioasă și nu este nimeni altcineva acolo decât ea singură, nu ne oprim acolo, nu ne rugăm acolo și nu citim Scripturile acolo, ci fugim ca de un șarpe și ca de un lat păcătos. Nu disprețuim deloc o femeie credincioasă - să nu ne întâmpinem astfel cu privire la frații în Hristos - ci, fiindcă este singură, ne temem ca nimeni să nu ne înșele cu vorbe mincinoase - căci inimile oamenilor sunt întărite și întărite în rău - și ca să nu dăm prilej celor ce vor să ne învinuiască (1 Timotei 5:14) și să ne vorbească de rău și ca să nu fim o ispită pentru nimeni. De aceea, *tăiem vina celor ce ar vrea să ne facă* să ne păcătuim *(* 2 Corinteni 11:12); de aceea avem grijă să nu facem pe nimeni să se poticnească, nici pe iudeu, nici pe grec, nici pe Biserica lui Dumnezeu; „Și nu căutăm numai folosul nostru, ci folosul multora, ca să fie mântuiți” (1 Corinteni 10:32-33). Căci nu ne este de folos dacă cineva se smintește în noi. Să luăm deci seama în toate timpurile ca să nu-i facem să se poticnească pe frații noștri sau să-i supunem la confuzie în gânduri, fiind o piatră de poticnire pentru ei. Căci, dacă un frate se întristează, sau se poticnește, sau este slab, sau se smintește pentru el, nu umblăm în dragostea lui Dumnezeu. Pentru hrana voastră, îl pierziți pe acela, *pentru care a murit Hristos* .
Așadar, *când păcătuiți împotriva fraților voștri* și *le loviți cugetul lor slab, păcătuiți împotriva lui Hristos. Așadar, dacă* un frate se smintește în mâncare, să zicem noi, credincioșii: « *Niciodată nu vom mânca carne, ca să nu smintim pe* fratele nostru»” (1 Corinteni 8:10-13). Toate acestea le face oricine Îl iubește cu adevărat pe Dumnezeu, care își poartă cu adevărat crucea și se îmbracă cu Hristos și își iubește aproapele, care își păzește sufletul pentru ca nimeni să nu-i fie ispită și nimeni să nu fie ispitit de el și să moară - pentru motivul că frecventează fecioare și trăiește cu ele, ceea ce nu este potrivit, spre dezordinea celor care văd și aud aceste relații nedrepte, pline de poticniri și primejdii și aproape de moarte, ceea ce nu este potrivit unui creștin. Fericit este omul care este atent și se teme de toate de dragul curăției.

Dacă se întâmplă să intrăm într-un loc unde nu este niciun creștin și suntem siliți să rămânem acolo mai multe zile, atunci să fim *înțelepți ca șerpii și fără răutate ca porumbeii* (Matei 10:16), și să nu fim ca cei neînțelepți, ci ca cei înțelepți, în toată învățătura fricii de Dumnezeu, pentru ca Dumnezeu să fie proslăvit în toate, prin Domnul Iisus Hristos, prin rudele voastre curate și sfinte. *Căci fie că mâncăm, fie că bem, fie că facem orice altceva, să facem totul spre slava lui Dumnezeu* (1 Corinteni 10:31), pentru ca toți cei ce ne văd să știe că suntem o

sămânță binecuvântată și sfântă, fii ai Dumnezeului celui viu - în toate, în toate cuvintele, în evlavie, în smerenie, în dreptate [16] - așa că în nimic nu imităm păgânii și, fiind credincioși, nu suntem ca (ceilalți) oameni, ci în toate suntem străini de rău și nu aruncăm lucruri sfinte câinilor și mărgăritare porcilor (Matei 7:6), ci în toată învățătura și toată cunoștința și toată frica de Dumnezeu și toată puterea minții, slăviți-L pe Dumnezeu. Căci nu slujim ca niște păgâni beți, blasfemiind în amuzamentele lor, cu cuvinte înșelătoare [17] din cauza nelegiuirii lor. De aceea nu cântăm păgânilor și nu le citim Scripturile, ca să nu fim ca cei ce cântă, sau cântă din harpe, sau rostesc ghiciri, cum fac mulți, care fac aceasta și o fac pentru a se sătura cu o bucată de pâine a nebuniei și de dragul a puțin vin, care se duc să cânte cântecele Domnului *într-o țară străină* , o țară păgână (Psalmul 136:4), și fac ceea ce nu trebuie. Nu faceți așa, fraților! Vă rugăm, fraților, să nu se facă așa ceva între voi, ci îndemnați-i și pe cei ce au ales aceasta pentru ei înșiși și umblă în nebunie și nebunie. Nu este nevoie, domnul meu, ca aceste lucruri să fie așa. Vă rugăm, frații dreptății noastre, să fie așa și cu noi [18] ca exemplu pentru credincioșii care sunt pe cale să creadă. Să fim printre oile lui Hristos, sfinți și drepți în toată dreptatea și în toate privințele, umblând în dreptate și sfințenie, așa cum se cuvine celor credincioși și onorând pe cei cinstiți, smeriți și sfinți, glorificând și înălțând și împodobind cu noi înșine pe toți lucrătorii noștri împreună cu noi [19] . Căci voi sunteți bucuria noastră și cununa noastră și nădejdea noastră și viața noastră, dacă rămâneți tari în Domnul (Filipeni 4:1) și dacă sunteți cu adevărat credincioși și drepți în toate lucrurile în Domnul. Amin.

Așadar, fraților, să cercetăm și să vedem cum s-au purtat toți părinții drepți de-a lungul întregii lor vieți: să căutăm și să examinăm de la legea (veche) până la noul legământ. Căci este bine și folositor să știm câți și ce fel de oameni au pierit din cauza femeilor și câte și ce fel de femei au pierit din cauza bărbaților, din frecventele vizite cu care se vizitau unii pe alții. Apoi voi arăta câți și ce fel de bărbați au trăit cu bărbații de-a lungul întregii lor vieți și până la sfârșit au rămas în comuniune reciprocă în slujba curăției fără pată.

Și este limpede și cunoscut că așa a fost Iosif - credincios, prevăzător, înțelept, drept și pios în toate. Nu i-a dorit femeia frumusețea - curată și dreaptă? Și când el nu s-a lăsat pradă și nu s-a plecat să-i facă pofta și voia - în poftă l-a supus pe omul drept la tot felul de răutăți și chinuri, chiar până la moarte, prin mărturii mincinoase. Dar Dumnezeu l-a izbăvit de toate nenorocirile care i s-au abătut prin nelegiuita lui soție (Gen. cap. 39-41). Vedeți, fraților, neobosita privire trupească a acestei egiptene, cum l-a ars pe omul drept. De aceea, să nu fim des cu femei și fecioare, căci aceasta nu folosește celor ce vor să le vadă coapsele în adevăr. Ci trebuie să le iubim pe surorile noastre în toată sfințenia și curăția, cu toată înfrânarea gândului, în frica lui Dumnezeu, necomunicandu-ne des cu ele, ca să nu ni se obișnuiască piciorul să fie cu ele în fiecare ceas.

N-ați auzit de Samson Nazarineanul, un om puternic și viteaz, cu care era Duhul lui Dumnezeu? Acest om era un nazirean, sfânt lui Dumnezeu, în vitejie și putere: a cărui soție a distrus-o cu un trup ieftin și poftă rea (Judecători cap. 13 și 14). Nu fi ca el; cunoaște-te pe tine însuți, cunoaște-ți propria valoare; o femeie măritată vânează suflete prețioase. De aceea, nu sfătuim deloc un bărbat să stea cu o soție măritată și pe nimeni să trăiască cu o fiică adultă, sau să doarmă unde doarme ea, sau să fie des cu ea. Aceasta este contrar și nu este în conformitate cu frica de Dumnezeu.

Nu te învață fapta lui David, pe care Dumnezeu l-a găsit un om după inima Lui, un om credincios, desăvârșit, sfânt, adevărat (Psalmul 89:21; Faptele Apostolilor 13:22)? El a văzut frumusețea unei femei - adică Batșeba - a văzut-o spălându-se și scăldându-se, goală. Omul sfânt a văzut-o și a fost cu adevărat captivat de dorința de a o vedea. Vezi ce rău a făcut pentru soția sa: și acel om drept a păcătuit și a poruncit să fie ucis soțul ei, și aceasta în război (2 Samuel 11). Vezi câte înșelăciuni rele a combinat și a făcut David, care este numit *Hristosul Domnului* (Psalmul 19:7; 89:21, 52), și pentru pofta soției sale a ucis prin crimă. Învață, omule, dacă astfel de oameni au pierit din cauza femeilor, atunci care este dreptatea ta sau ce ești tu între sfinți, dacă îți petreci timpul cu femei și fecioare noaptea și ziua, în mare nebunie, fără frică de Dumnezeu? Nu, fraților, să nu ne purtăm așa după căderea lor, ci să ne aducem aminte de cuvântul care spune despre femeie: „Mâinile ei țin lanțuri și inima ei pregătește curse; cel drept este smuls din ea, dar cel rău cade în mâinile ei” (Eclesiastul 7:27). Să fim atenți să nu trăim ca sfinții cu o fiică matură: căci un astfel de tratament față de slujitorul lui Dumnezeu nu este bun și nedrept.

N-ați citit despre Amnon și Tamar, copiii lui David? Acest Amnon era aprins de poftă pentru sora sa și a umilit-o și n-a cruțat-o, pentru că era aprins de o poftă josnică pentru ea și s-a făcut rău și ticălos din cauza legăturii sale cu ea, care nu era în frică de Dumnezeu și a făcut o urâciune în Israel (2 Samuel 13). De aceea, nu este cuviincios și potrivit să se trateze surorile cu râs și desfrânare, ci cu toată curăția și sfințenia și în frică de Dumnezeu.

N-ați citit despre numele (de familia) lui Solomon, fiul lui David, căruia Dumnezeu i-a dat înțelepciune, știre, mărime de inimă, bogății și multă slavă - mai mult decât toți oamenii? Și a pierit din cauza femeilor și s-a îndepărtat de Domnul (1 Regi, cap. 11).

N-ați citit și nu știți despre bătrânii din vremea Susanei, care, pentru că erau adesea cu femei și priveau la frumusețea altora, cădeau în adâncurile poftei și nu erau în stare să rămână în conștiința datoriei castității, ci erau copleșiți [20] de un gând rău și s-au ridicat împotriva fericitei Susanei ca să o corupă? Dar ea nu le-a împlinit dorința lor rușinoasă: ci i-a spus lui Dumnezeu, și Dumnezeu a

izbăvit-o din mâinile bătrânilor cei răi (Daniel, cap. 13). Așadar, nu ar trebui să ne temem și să ne înfricoșăm de ei (adică de femei), când acești bătrâni, judecători și prezbiteri ai poporului lui Dumnezeu, pentru o femeie, și-au lepădat cinstea? Nu și-au amintit de acest cuvânt: Nu te uita la frumusețea altuia și: Frumusețea multor femei a nimicit și: *Nu ședea deloc cu o femeie măritată* (Sir 41:26; 9:9, 12). Și iarăși (nu și-au amintit) de cel care a zis: *Oare va arunca omul foc în sânul său și nu-și va arde hainele?* Sau poate omul să meargă pe foc și să nu i se ardă picioarele? Așadar, oricine se duce la o femeie măritată nu este curat de rău și nu va ieși precum a venit la ea (Prov. 6:27-29). Și iarăși se spune (Scriptură): Nu pofti frumusețea femeii, ca să nu te cucerească cu genele ei; și nu te uita la o fecioară, ca să nu pieri în pofta ei; și nu te amesteca cu cel ce cântă frumos (Sir. 9:3-5); și: *Cine crede că poate sta în picioare, să aibă grijă să nu cadă* (1 Cor. 10:12).

Uitați-vă din nou la ce au spus sfinții oameni despre profeții și apostolii Domnului nostru. Veți vedea că niciunul dintre sfinți [21] nu a fost adesea cu fecioare, nici cu tinere căsătorite, nici cu văduve, de care dumnezeiescul apostol fuge (1 Timotei 5:11). Să examinăm [22] convertirea în frica de Dumnezeu a oamenilor sfinți. Aici găsim scris despre Moise și Aaron, că convertirea și reședința lor a fost cu bărbați care s-au întors la ei [23] ; și tot așa și cu Isus, fiul lui Nun: nu era nicio femeie cu ei, ci numai ei slujeau cu sfințenie înaintea lui Dumnezeu, bărbații cu bărbații. Și nu numai atât, dar i-au învățat și pe oameni că ori de câte ori ieșea o oștire, fiecare semințe să meargă separat, iar femeile să meargă separat cu femeile în spatele oștirii, iar bărbații, de asemenea, separat în semința lor. Și după porunca Domnului, ei (israeliții din deșert) au mers așa, ca un popor înțelept, pentru ca să nu existe confuzie din cauza femeilor: când oștirea lor a ieșit în ordine frumoasă și corectă, au mers fără piedici. Căci așa mărturisesc sfintele scripturi despre cuvânt: Când copiii lui Israel au trecut marea Suf, Moise și copiii lui Israel au cântat laude Domnului, *zicând: „Să cântăm Domnului, căci El este preaslăvit!”.* Și când a încetat Moise să cânte, atunci Maria, sora lui Moise și a lui Aaron, a luat tamburina în mână, și toate femeile au urmat-o și au cântat împreună cu ea, femeile cu femeile separat, iar bărbații cu bărbații separat (Exod 15:1, 20). Mai departe - atât pe Elisei, cât și pe Ghehazi, și pe fiii profeților îi găsim și ei în frica de Dumnezeu, și nu era nicio femeie cu ei (2 Regi 2:3, 15; 4:38; 6:1; 9:1). Și pe Mica și pe toți profeții îi găsim trăind în frica de Domnul (1 Samuel 10:10; 19:20; 1 Regi 18:4).

Și - ca să nu vorbesc prea mult - ce se spune despre Domnul Iisus Hristos? Însuși Domnul, când a venit în lume, a fost neîncetat cu cei doisprezece ucenici ai Săi. Și nu numai atât, dar când i-a trimis, a trimis *doi* împreună (Marcu 6:7), bărbați cu bărbați; dar femeile nu au fost trimise cu ei și nici pe drum, nici acasă nu au locuit cu femei sau cu fecioare, și astfel au plăcut lui Dumnezeu în toate. Și Însuși Domnul Iisus Hristos, când a vorbit singur cu acea femeie samariteancă la

fântână, și ucenicii au venit și L-au găsit vorbind cu ea, s-au mirat că a stat și a vorbit cu o femeie (Ioan 4:27). Nu este dat în El o limită neclintită, o hotar și un model pentru toate rasele omenești? Dar aceasta nu este totul: și după învierea ei din morți, când Maria a alergat la mormânt și, căzând la picioarele Domnului și închinându-se Lui, a vrut să-L îmbrățișeze (eum apprehendere), El i-a zis: *nu te atinge de Mine, căci nu M-am suit la Tatăl Meu* (Ioan 20:17). Nu este de mirare că Domnul nu i-a îngăduit Mariei, femeia binecuvântată, să se atingă de picioarele Lui, iar voi locuiți cu femei și fecioare, iar ele vă slujesc și dormiți unde dorm ele și vă spală picioarele și vă ung? Vai de sufletul nedrept! Vai de sufletul neînfricat! Vai de această îndrăzneală și prostie, care este fără frică de Dumnezeu! De ce nu te osândești pe tine însuți? De ce nu te cercetezi pe tine însuți și măsura ta? Acesta este ceea ce este adevărat, acesta este ceea ce este drept și drept; acestea sunt hotarele neschimbate pentru cei care se întorc cu sinceritate la Domnul. Și multe femei sfinte au slujit sfinților din mijloacele lor (Luca 8:3). Astfel, o *femeie* sulamită i-a slujit lui Elisei , dar nu a locuit cu el, iar prorocul a locuit într-o casă separată. Și când i-a murit fiul și a vrut să se arunce la picioarele profetului, dar slujitorul nu i-a permis și i-a interzis să facă acest lucru, Elisei i-a zis tânărului: *las-o în pace, căci sufletul ei este bolnav în ea* (2 Regi 4:8, 27). Din aceasta trebuie să înțelegem viața lor: Femeile I-au slujit Domnului Iisus Hristos din mijloacele lor, dar nu au trăit cu El; și apostolii și Pavel, după cum aflăm, au fost și ei slujiți de femei (1 Corinteni 9:5), dar nu au trăit cu ele, ci au umblat înaintea Domnului cu castitate, sfințenie și fără prihană, și-au sfârșit drumul și au primit cununa de la Domnul Dumnezeu Cel Atotputernic (2 Timotei 4:8).

De aceea vă rugăm, fraților în Domnul, să păzim aceste lucruri în noi și să le luăm în considerare, ca să fim una cu voi și voi cu noi (in nobis) și ca în toate să fim un suflet și o inimă în Domnul. *Cine cunoaște pe Domnul ne va asculta, dar cine nu este din Dumnezeu nu ne va asculta.* (1 Ioan 4:6) Cine voiește cu adevărat să păstreze sfințenia ne va asculta, iar fecioara care voiește cu adevărat să-și păstreze fecioria ne va asculta, dar cea care nu-și păstrează cu adevărat fecioria nu ne va asculta.

Prin aceasta, salutări în Domnul, tuturor sfinților. Pace și bucurie fie cu voi de la Dumnezeu Tatăl, prin Isus Hristos, Domnul nostru. Amin.

Publicat conform publicației: Două enciclice ale Sfântului Clement al Romei despre virginitate sau despre fecioare. // Jurnalul „Lucrările Academiei Teologice din Kiev”. — 1869 — mai. — p. 215–227.

Note

1. Boniface de Finetti: și vei avea gânduri bune.

2. Finetti: ce spun eu.

3. Finetti: neagă, respinge.

4. Finetti: toată decorațiunea și îngrijirea.

5. Finetti: și așa mergi...

6. Aceasta este o parafrază liberă a cuvintelor: creșteți și înmulțiți-vă.

7. Finetti: pentru că va fi mai mare decât fiii și fiicele... În general, gândul sfântului părinte nu este exprimat aici întru totul clar.

8. Literal: ascultându-ți cuvintele.

9. Finetti: va merge sau va trăi.

10. Finetti: poate Fecioară.

11. Finetti: era un mesager (legatus) pe drumul său etc.

12. Traducere conform corecturii lui Finetti și conform traducerii lui Wetshtein: „pentru ca nimeni să nu-și bată joc de aproapele său”.

13. 2 Timotei 2:15: cârmuind drept cuvântul adevărului - conform textului grecesc. ὀρθοτομοῦντα - cârmuind drept cuvântul adevărului; conform Vulgatei: recte tractantem cuvântul adevărului.

14. Există și: un muncitor care nu se rușinează - în greacă: ἐργάτην ἀνεπαίσχυντον; în latină: operarium inconfusibilem, adică un astfel de muncitor care nu se rușinează de munca sa.

15. Salutent dextram nostram involutam vestibus. O traducem literal, deși ne salută mâna dreaptă - o expresie care nu este în uzul comun și oarecum ciudată. Această salutare trebuie să fi constat nu în sărutarea mâinii drepte, ci în strângerea mâinilor, deoarece, așa cum s-a spus acum, și femeile își înfășurau mâinile.

16. Finetti: în smerenie - în humilitate.

17. Finetti: impurități.

18. Finetti: cu noi și cu tine.

19. Și aici gândul sfântului părinte este exprimat nu întru totul clar și inconsecvent.

20. Tradus conform amendamentului lui Finetti; și conform traducerii lui Wetshtein: au fost vândute - venditi sunt.

21. Finetti: Să vedem dacă vreunul dintre sfinți a fost adesea cu fecioare etc.

22. Tradus conform amendamentului lui Finetti; și în Wetshtein – intelligamus.

23. Finetti: care s-a comportat în același fel ca și ei (adică, ca Moise și Aaron).